

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 2001

σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες

(2001/220/ΔΕΥ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 31 και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρωτοβουλία της Πορτογαλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής που αφορά την καλύτερη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ιδίως το σημείο 19 και το σημείο 51 στοιχείο γ), εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της συνθήκης, θα πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα της παροχής βοήθειας προς τα θύματα με τη διενέργεια συγκριτικής μελέτης των συστημάτων αποζημίωσης των θυμάτων και με τη διερεύνηση της δυνατότητας να αναληφθεί δράση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (2) Η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στις 14 Ιουλίου 1999, ανακοίνωση με τίτλο «Τα θύματα της εγκληματικότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση: προβληματισμός για τα πρότυπα και για τα ληπτέα μέτρα». Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε, στις 15 Ιουνίου 2000, ψήφισμα σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής.
- (3) Στα συμπεράσματα της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, και ιδίως στο σημείο 32, προβλέπεται ότι θα πρέπει να θεσπιστούν στοιχειώδη πρότυπα για την προστασία των θυμάτων από εγκληματικές πράξεις, ειδικότερα όσον αφορά την πρόσβασή τους στη δικαιοσύνη και το δικαίωμα αποζημίωσής τους, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών δαπανών. Επιπλέον, θα πρέπει να θεσπισθούν εθνικά προγράμματα για τη χρηματοδότηση δημόσιων αλλά και μη κρατικών μέτρων για την αρωγή και την προστασία των θυμάτων.
- (4) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσεγγίσουν τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τους, στο βαθμό που απαιτείται, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος παροχής, στα θύματα

από εγκληματικές πράξεις, υψηλού επιπέδου προστασίας, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκονται.

- (5) Θα πρέπει να εκτιμώνται και να αντιμετωπίζονται σφαιρικά και συντονισμένα οι ανάγκες των θυμάτων και να αποφεύγονται αποσπασματικές ή ασυνεπείς λύσεις, ικανές να προκαλέσουν παρεπόμενες επιπτώσεις.
- (6) Προς τούτο, οι διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου δεν περιορίζονται στη διασφάλιση των συμφερόντων των θυμάτων κατά την ποινική διαδικασία, υπό στενή έννοια. Περιλαμβάνουν επίσης ορισμένα μέτρα υποστήριξης των θυμάτων, πριν ή μετά την ποινική διαδικασία, τα οποία ενδέχεται να απαλύνουν τις επιπτώσεις του εγκλήματος.
- (7) Τα μέτρα υποστήριξης των θυμάτων από εγκληματικές πράξεις, και ιδίως οι διατάξεις που αφορούν την αποζημίωση καθώς και τη μεσολάβηση, δεν αφορούν διευθετήσεις στα πλαίσια της πολιτικής δικονομίας.
- (8) Οι κανόνες και οι πρακτικές σχετικά με το καθεστώς και τα κυριότερα δικαιώματα των θυμάτων, ιδιαίτερα όσον αφορά το σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους, το δικαίωμα να παρέχουν και να λαμβάνουν πληροφορίες, το δικαίωμα να κατανοούν και να γίνονται κατανοητά, το δικαίωμα να προστατεύονται στα διάφορα στάδια της διαδικασίας και το δικαίωμα να λαμβάνεται υπόψη το μειονέκτημά του να διαμένουν σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο διεπράχθη το έγκλημα, χρειάζεται να προσεγγίσουν.
- (9) Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου δεν υποχρεώνουν, εντούτοις, τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν στα θύματα ισοδύναμη αντιμετώπιση στις διαδικασίες με εκείνη των μερών.
- (10) Η παρέμβαση ειδικευμένων υπηρεσιών και οργανώσεων υποστήριξης θυμάτων πριν, κατά και μετά την ποινική διαδικασία, είναι σημαντική.
- (11) Θα πρέπει να υπάρξει κατάλληλη και επαρκής κατάρτιση των προσώπων που καλούνται να έλθουν σε επαφή με τα θύματα, πράγμα το οποίο αποτελεί παράγοντα θεμελιώδους σημασίας, τόσο για τα θύματα, όσο και για την επίτευξη των σκοπών της διαδικασίας.
- (12) Θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μηχανισμοί δικτύωσης των υπαρχόντων σημείων επαφής στα κράτη μέλη, είτε στα πλαίσια του δικαστικού συστήματος, είτε βάσει των δικτύων των οργανώσεων υποστήριξης των θυμάτων,

⁽¹⁾ ΕΕ C 243 της 24.8.2000, σ. 4.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, νοούνται ως:

- α) «θύμα»: το φυσικό πρόσωπο το οποίο υπέστη ζημία, συμπεριλαμβανομένης σωματικής ή ψυχικής βλάβης, συγκινησιακής δοκιμασίας ή οικονομικής απώλειας, που προκαλείται απευθείας από πράξεις ή παραλείψεις που παραβιάζουν την ποινική νομοθεσία ενός κράτους μέλους·
- β) «οργάνωση υποστήριξης των θυμάτων»: η συσταθείσα νομίμως σε κράτος μέλος, μη κρατική οργάνωση, της οποίας οι δραστηριότητες δωρεάν παροχής συνδρομής στα θύματα από εγκληματικές πράξεις, ασκούμενες υπό κατάλληλους όρους, συμπληρώνουν τη δραστηριότητα που ασκεί το κράτος σε αυτόν τον τομέα·
- γ) «ποινική διαδικασία»: η ποινική διαδικασία σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο·
- δ) «διαδικασία»: η διαδικασία υπό ευρεία έννοια, η οποία περιλαμβάνει, πέραν της ποινικής διαδικασίας, όλες τις επαφές που πραγματοποιεί το θύμα υπό την ιδιότητα του θύματος, με κάθε αρχή, δημόσια υπηρεσία ή οργάνωση υποστήριξης θυμάτων, σε σχέση με την υπόθεσή του, πριν, κατά ή μετά την ποινική δίκη·
- ε) «μεσολάβηση σε ποινικές υποθέσεις»: η αναζήτηση, πριν ή κατά την ποινική διαδικασία, λύσης, διά διαπραγματεύσεων μεταξύ του θύματος και του δράστη της εγκληματικής πράξης, με τη μεσολάβηση ενός αρμοδίου προσώπου.

Άρθρο 2

Σεβασμός και αναγνώριση

1. Κάθε κράτος μέλος παρέχει στα θύματα ουσιαστικό και κατάλληλο ρόλο στο πλαίσιο του συστήματος της ποινικής του δικαιοσύνης. Εξακολουθεί να καταβάλλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίσει στα θύματα μεταχείριση που βασίζεται στον οφειλόμενο σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους κατά τη διαδικασία και αναγνωρίζει τα δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντά τους, ιδίως στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας.
2. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα ιδιαίτερος ευάλωτα θύματα μπορούν να τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης, που ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στην κατάστασή τους.

Άρθρο 3

Ακρόαση και προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων

Κάθε κράτος μέλος κατοχυρώνει τη δυνατότητα των θυμάτων να ακούονται κατά τη διαδικασία και να προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία.

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι οι αρχές του εξετάζουν τα θύματα μόνον καθόσον είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας.

Άρθρο 4

Δικαίωμα λήψης πληροφοριών

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι τα θύματα έχουν ιδίως πρόσβαση, από την πρώτη τους επαφή με τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου, με τα μέσα που το ίδιο κρίνει πρόσφορα και, κατά το

δυνατόν, στις συνήθως κατανοητές γλώσσες, στις πληροφορίες που χρειάζονται για την προστασία των συμφερόντων τους. Οι πληροφορίες αυτές είναι τουλάχιστον οι ακόλουθες:

- α) το είδος των υπηρεσιών ή οργάνωσεων στις οποίες τα θύματα μπορούν να προσφεύγουν για να τους δοθεί υποστήριξη·
- β) το είδος της υποστήριξης που μπορούν να λαμβάνουν·
- γ) πού και με ποιο τρόπο μπορούν να υποβάλλουν μήνυση·
- δ) τις διαδικασίες που έπονται της μήνυσης και ποιος είναι ο ρόλος του θύματος στα πλαίσια των διαδικασιών αυτών·
- ε) πώς και υπό ποιους όρους μπορούν τα θύματα να απολαύουν προστασίας·
- στ) σε ποιο βαθμό και υπό ποιους όρους τα θύματα έχουν πρόσβαση σε:
 - i) νομικές συμβουλές, ή
 - ii) νομική συνδρομή, ή
 - iii) συμβουλές κάθε άλλου είδους,
 και, εάν, στις περιπτώσεις i) και ii) τα θύματα έχουν το σχετικό δικαίωμα·
- ζ) ποιες προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν για να δικαιούνται αποζημιώσεως·
- η) εάν κατοικούν σε άλλο κράτος, ποιοι ιδιαίτεροι μηχανισμοί είναι διαθέσιμοι για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους.

2. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα θύματα που εξεδίλωσαν τη σχετική βούληση ενημερώνονται:

- α) για τη συνέχεια που δόθηκε στη μήνυσή τους·
- β) για τα στοιχεία που τους επιτρέπουν, αν ασκηθεί δίωξη, να πληροφορηθούν την εξέλιξη της ποινικής διαδικασίας σχετικά με τον διωκόμενο για τις εγκληματικές πράξεις που τα αφορούν, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων κατά τις οποίες είναι δυνατόν να διαταραχθεί η ομαλή διεξαγωγή της υπόθεσης·
- γ) για την απόφαση που εξέδωσε το δικαστήριο.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν, τουλάχιστον στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάρχει κίνδυνος για τα θύματα, ότι κατά την απόλυση του διωχθέντος ή καταδικασθέντος για την εγκληματική πράξη μπορεί να αποφασισθεί η ενημέρωση του θύματος, εάν αποδειχθεί αναγκαίο.

4. Εφόσον ένα κράτος μέλος διαβιβάζει εξ ιδίας πρωτοβουλίας τις πληροφορίες που αναφέρουν οι παράγραφοι 2 και 3, πρέπει να εξασφαλίζει στο θύμα το δικαίωμα να επιλέγει να αποποιηθεί τη λήψη τους, εκτός εάν η αποστολή των πληροφοριών είναι υποχρεωτική σύμφωνα με τους όρους της σχετικής ποινικής διαδικασίας.

Άρθρο 5

Εγγυήσεις επικοινωνίας

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να μειώσει όσο το δυνατόν περισσότερο τις τυχόν δυσχέρειες επικοινωνίας που επηρεάζουν την κατανόηση ή τη συμμετοχή των θυμάτων τα οποία έχουν την ιδιότητα του μάρτυρα ή του διαδίκου, κατά τα σχετικά στάδια της οικείας ποινικής διαδικασίας, σε βαθμό συγκρίσιμο με τα μέτρα του αυτού είδους που λαμβάνει όσον αφορά τους κατηγορούμενους.

Άρθρο 6

Ειδική βοήθεια προς το θύμα

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα θύματα έχουν δωρεάν πρόσβαση, όταν αυτή δικαιολογείται, σε συμβουλές κατά την έννοια του στοιχείου στ σημείο iii) της παραγράφου 1 του άρθρου 4, για το ρόλο τους στη διαδικασία και, οσάκις ενδείκνυται, σε νομική συνδρομή κατά την έννοια του στοιχείου στ) σημείο ii) της παραγράφου 1 του άρθρου 4, όταν μπορούν να έχουν την ιδιότητα του διαδικού σε ποινική διαδικασία.

Άρθρο 7

Δαπάνες τις οποίες πραγματοποιεί το θύμα στα πλαίσια ποινικής διαδικασίας

Κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις, παρέχει στα θύματα που έχουν την ιδιότητα διαδικού ή μάρτυρα, τη δυνατότητα απόδοσης των δαπανών τις οποίες πραγματοποιήσαν λόγω της νόμιμης συμμετοχής τους σε ποινική διαδικασία.

Άρθρο 8

Δικαίωμα προστασίας

1. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει επαρκές επίπεδο προστασίας για τα θύματα και, οσάκις ενδείκνυται, για τις οικογένειές τους ή για τα πρόσωπα τα εξομοιούμενα με μέλη της οικογένειάς τους, ιδίως όσον αφορά την ασφάλειά τους και την προστασία της ιδιωτικής τους ζωής, εφόσον οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι υπάρχει σπουδαίος κίνδυνος πράξεων αντιποίνων ή πιθανολογείται σφοδρά σοβαρή και εσκεμμένη διατάραξη της ιδιωτικής τους ζωής.

2. Προς τούτο και υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει τη δυνατότητα λήψης, στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας, αν είναι αναγκαίο, κατάλληλων μέτρων προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της υπολήψης του θύματος, της οικογένειάς του ή των προσώπων που εξομοιούνται με μέλη της οικογένειάς του.

3. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά επίσης ώστε τα θύματα και οι δράστες να μην έρχονται σε επαφή στα κτίρια των δικαστηρίων, εκτός εάν το επιβάλλει η ποινική διαδικασία. Εφόσον υπάρχει ανάγκη για το σκοπό αυτό, κάθε κράτος μέλος προβλέπει την προοδευτική δημιουργία, εντός των κτιρίων των δικαστηρίων, χωριστών χώρων αναμονής για τα θύματα.

4. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι όταν είναι αναγκαίο για την προστασία των θυμάτων, ιδιαίτερα των πλέον ευάλωτων, από τις συνέπειες της κατάθεσής τους σε δημόσια συνεδρίαση, δικαιούνται να καταθέτουν υπό συνθήκες οι οποίες καθιστούν δυνατή την επίτευξη του στόχου αυτού, μετά από σχετική δικαστική απόφαση με κάθε κατάλληλο μέσο, συμβατό προς τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του.

Άρθρο 9

Δικαίωμα αποζημίωσης στα πλαίσια της ποινικής διαδικασίας

1. Κάθε κράτος μέλος κατοχυρώνει το δικαίωμα του θύματος να εξασφαλίζει, σε εύλογο χρονικό διάστημα, απόφαση σχετικά με την εκ μέρους του δράστη ανόρθωση της ζημίας, στο πλαίσιο της

ποινικής διαδικασίας, εκτός αν, για ορισμένες περιπτώσεις, το εθνικό δίκαιο προβλέπει ότι η αποζημίωση λαμβάνει χώρα με διαφορετικό τρόπο.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να διευκολύνεται η παροχή επαρκούς αποζημίωσης στα θύματα εκ μέρους του δράστη.

3. Τα αποδοτέα αντικείμενα που ανήκουν στο θύμα και κατασχέθηκαν κατά την ποινική διαδικασία, του επιστρέφονται αμελλητί, εκτός αν αυτό αντιβαίνει στις επιταγές της ποινικής διαδικασίας.

Άρθρο 10

Ποινική μεσολάβηση στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας

1. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε να προωθεί τη μεσολάβηση σε ποινικές υποθέσεις, για τις εγκληματικές πράξεις στις οποίες κρίνει ότι προσδιάζει το μέτρο αυτό.

2. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε να μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κάθε συμφωνία μεταξύ του θύματος και του δράστη, επιτυγχάνόμενη κατά την εν λόγω μεσολάβηση σε ποινικές υποθέσεις.

Άρθρο 11

Θύματα που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος

1. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι αρμόδιες αρχές του να μπορούν να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να μειώσουν τις δυσκολίες που ανακύπτουν όταν το θύμα κατοικεί σε κράτος διαφορετικό εκείνου όπου τελέσθηκε η εγκληματική πράξη, ιδίως όσον αφορά τη διεξαγωγή της διαδικασίας. Προς το σκοπό αυτό, οι αρχές θα πρέπει να είναι ιδίως σε θέση:

— να μπορούν να αποφασίζουν σχετικά με τη δυνατότητα του θύματος να καταθέσει αμέσως μετά την τέλεση της εγκληματικής πράξης,

— να προσφεύγουν όσο το δυνατόν περισσότερο στις διατάξεις περί εικονοτηλεδιάσκεψης και τηλεφωνικής συνδιάλεξης που προβλέπονται από τα άρθρα 10 και 11 της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Μαΐου 2000, για την ακρόαση θυμάτων που κατοικούν στο εξωτερικό⁽¹⁾.

2. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε το θύμα εγκληματικής πράξης η οποία τελέσθηκε σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της κατοικίας του, να μπορεί να υποβάλλει μήνυση στις αρμόδιες αρχές του κράτους της κατοικίας του, όταν αδυνατεί ή, σε περίπτωση σοβαρής εγκληματικής πράξης, δεν επιθυμεί να την υποβάλει στο κράτος τελέσεως της εγκληματικής πράξης.

Η αρμόδια αρχή στην οποία κατατέθηκε η μήνυση, εφόσον δεν ασκεί η ίδια την αρμοδιότητά της εν προκειμένω, την διαβιβάζει αμελλητί στην αρμόδια αρχή στο έδαφος της οποίας τελέστηκε η εγκληματική πράξη. Η μήνυση εξετάζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους όπου τελέσθηκε η εγκληματική πράξη.

Άρθρο 12

Συνεργασία μεταξύ κρατών μελών

Κάθε κράτος μέλος υποστηρίζει, αναπτύσσει και βελτιώνει τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, ώστε να διευκολύνεται η αποτελεσματικότερη προστασία των συμφερόντων των θυμάτων στα πλαίσια της ποινικής διαδικασίας, είτε υπό μορφή δικτύων που συνδέονται άμεσα με το δικαστικό σύστημα, είτε υπό μορφή συνδέσεως μεταξύ των οργανώσεων υποστήριξης των θυμάτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 197 της 12.7.2000, σ. 1.

Άρθρο 13

Υπηρεσίες ειδικευμένου προσωπικού και οργανώσεις υποστήριξης των θυμάτων

1. Κάθε κράτος μέλος υποστηρίζει, στα πλαίσια της διαδικασίας, την παρέμβαση συστημάτων υποστήριξης των θυμάτων, τα οποία είναι υπεύθυνα για την οργάνωση της αρχικής υποδοχής των θυμάτων και για την περαιτέρω υποστήριξη και συνδρομή τους, είτε θέτοντας στη διάθεση των δημοσίων υπηρεσιών του ειδικά καταρτισμένο προσωπικό, είτε αναγνωρίζοντας και χρηματοδοτώντας τις οργανώσεις υποστήριξης των θυμάτων.

2. Κάθε κράτος μέλος ενθαρρύνει την ανάληψη δράσης από τα εν λόγω πρόσωπα ή οργανώσεις υποστήριξης των θυμάτων κατά τη διαδικασία, ειδικότερα όσον αφορά:

- α) την παροχή πληροφοριών στα θύματα·
- β) την παροχή υποστήριξης στα θύματα ανάλογα με τις άμεσες ανάγκες τους·
- γ) τη συνοδεία των θυμάτων, σε περίπτωση ανάγκης και εφόσον είναι δυνατό, κατά την ποινική διαδικασία·
- δ) την παροχή συνδρομής στα θύματα, εφόσον το ζητήσουν, μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας.

Άρθρο 14

Κατάρτιση των προσώπων που παρεμβαίνουν στη διαδικασία ή έρχονται με άλλο τρόπο σε επαφή με τα θύματα

1. Κάθε κράτος μέλος ενθαρρύνει, μέσω των δημοσίων υπηρεσιών του ή μέσω της χρηματοδότησης οργανώσεων υποστήριξης των θυμάτων, πρωτοβουλίες, δια των οποίων τα πρόσωπα που παρεμβαίνουν στη διαδικασία ή έρχονται με άλλο τρόπο σε επαφή με τα θύματα, θα αποκτούν την ενδεδειγμένη κατάρτιση, με ιδιαίτερη έμφαση στις ανάγκες των πλέον ευάλωτων ομάδων.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ιδιαίτερα στους αστυνομικούς και στους ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα.

Άρθρο 15

Πρακτικά θέματα σχετικά με την κατάσταση των θυμάτων στα πλαίσια της διαδικασίας

1. Κάθε κράτος μέλος υποστηρίζει την προοδευτική δημιουργία, στα πλαίσια όλων των διαδικασιών, και ιδιαίτερα στους χώρους όπου μπορεί να κινηθεί η ποινική διαδικασία, των αναγκαίων συνθηκών, σε μια προσπάθεια να προλάβει παρεπόμενες επιπτώσεις και να αποφύγει να τεθούν τα θύματα κάτω από περιττές πιέσεις. Αυτό πρέπει ιδίως να εφαρμόζεται όσον αφορά την πρόπωση αρχική υποδοχή των θυμάτων και τη δημιουργία κατάλληλων, για την κατάστασή τους, συνθηκών στους οικείους χώρους.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, κάθε κράτος μέλος δίδει ιδιαίτερη προσοχή στα μέσα που υπάρχουν στα δικαστήρια, τα αστυνομικά τμήματα, τις δημοσίες υπηρεσίες και τις οργανώσεις υποστήριξης των θυμάτων.

Άρθρο 16

Πεδίο εδαφικής εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

Άρθρο 17

Εφαρμογή

Κάθε κράτος μέλος θέτει σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο:

- όσον αφορά το άρθρο 10, στις 22 Μαρτίου 2006,
- όσον αφορά τα άρθρα 5 και 6, στις 22 Μαρτίου 2004,
- όσον αφορά τις λοιπές διατάξεις, στις 22 Μαρτίου 2002.

Άρθρο 18

Αξιολόγηση

Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει, από τις ημερομηνίες που αναφέρει το άρθρο 17, στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή, το κείμενο των διατάξεων που μεταφέρουν στην εθνική νομοθεσία, τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Το Συμβούλιο αξιολογεί, εντός ενός έτους από καθεμία από τις ημερομηνίες αυτές, τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου, μέσω έκθεσης που εκπονείται από τη Γενική Γραμματεία, βάσει των πληροφοριών που λαμβάνει από τα κράτη μέλη και γραπτής έκθεσης που υποβάλλει η Επιτροπή.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M-I. KLINGVALL